

Publicerad 2007-08-02 14:32 av BetweenTheLines

Och rymden skälvde i sitt bottensprång (Sonett)

På himmelsmjuka moln som blånad fjäder
så gled du tyst i stilla morgonljus
i vinden lekte själva stundens sus
och allt som livet var, var täckt av fläder

Jag såg dig gå från mytomspunna städer
på trottoarer klädd i sammetsgrus
och hur du bar de tårar utav rus
som spillde utom kindens vita läder

Du fyllde mig till brädden av min kant
så högt att floden alltid flydde fri
på bröstets vingspel utav liljesång

Jag grät som du, hur allt det vackra sant
som blödde genom mig i enat skri
från själva rymdens djupa bottensprång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BetweenTheLines med Poeter.se id #13275 innehar upphovsrätten